14. Mänskliga rättigheter: FN:s internationella dag för utrotande av fattigdom

B5-0616, 0619, 0627, 0635, 0644, 0654/2001

Europaparlamentets resolution om FN:s internationella dag för utrotande av fattigdom

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 47/197 av den 22 december 1992 som utsåg den 17 oktober till internationella dagen för utrotande av fattigdom,

- med beaktande av de mål för bekämpning av fattigdom och sjukdomar som fastställdes vid FN:s millenniumfirande i september 2000 i New York,

- med beaktande av artiklarna 1, 14, 15, 34 och 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon, Nice och Göteborg avseende strategin mot social utslagning,

- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 1996 om den internationella dagen för utrotande av fattigdom, på initiativ av Stephen Hughes[1],

- med beaktande av att den internationella dagen för utrotande av fattigdom skapades den 17 oktober 1987 av fader Joseph Wresinski, grundare av den internationella organisationen ATD Fourth World, och av följande skäl:

A. Fattigdom är en kränkning av de mänskliga rättigheterna och ett oacceptabelt brott mot den mänskliga värdigheten.

B. Kampen mot fattigdomen är en grundläggande förutsättning för fred i världen och en hållbar utveckling, och måste därför till fullo integreras i all gemenskapspolitik.

C. Extrem fattigdom drabbar hundratusentals kvinnor, män och barn i världen och mer än en miljard människor lever med mindre än en dollar per dag.

D. I Europeiska unionen lever 65 miljoner människor med mindre än 60 procent av den nationella genomsnittsinkomsten. Stora variationer förekommer beroende på medlemsstaterna.

E. Det är nödvändigt att bättre kartlägga det ömsesidiga förhållandet mellan den ekonomiska, sociala, miljömässiga, kulturella och utbildningsmässiga politiken.

F. Kampen mot fattigdomen kräver ett främjande av solidariteten mellan samtliga medborgare och inom ramen för nord-syd-dialogen.

---

[1] EGT C 347, 18.11.1996, s. 87.

G. Rådet och Europaparlamentet uppnådde nyligen en överenskommelse om gemenskapens handlingsprogram för att främja samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att bekämpa social utslagning. Programmet syftar till att förbättra förståelsen och säkra ömsesidiga utbyten inom ramen för medlemsstaternas nationella handlingsplaner för att bekämpa fattigdom och social utslagning.

H. Vid toppmötet i Göteborg förpliktade Europeiska rådet sig till att göra konkreta framsteg för att uppfylla FN:s mål för statligt utvecklingsbistån på 0,7 procent före världstoppmötet om en hållbar utveckling 2002.

1. Parlamentet uppmanar unionen som helhet att högtidligt proklamera den 17 oktober 2001 till Europeiska dagen för utrotande av fattigdom,

2. uppmanar EU-institutionerna att klart uttala sig till förmån för ett partnerskap med de organisationer som kämpar mot fattigdomen och att prioritera socialpolitiken lika högt som den ekonomiska politiken,

3. uppmanar rådet och kommissionen att före FN:s världskonferens om biståndsfinansiering i mars 2002 lägga fram konkreta förslag om hur Europeiska unionen tänker uppnå målet på 0,7 procent för utvecklingsbiståndet,

4. uppmanar kommissionen, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och parlamentets utskott för sysselsättning och socialfrågor att varje år den 17 oktober utföra en offentlig utvärdering av gemenskapspolitiken för bekämpning av extrem fattigdom och social utslagning i samarbete med arbetsmarknadens parter, framför allt de som för de fattigastes talan,

5. uppmanar medlemsstaterna och kandidatländerna att sluta sig till sådana initiativ på lokal, regional och nationell nivå,

6. gläder sig över det belgiska ordförandeskapets initiativ att den 17 oktober 2001 i Europaparlamentet anordna ett gemensamt möte med rådet, Europaparlamentet och kommissionen i form av ett extra möte inom utskottet för sysselsättning och sociala frågor, för att lägga fram och diskutera kommissionens rapport om social integration i närvaro av frivilligorganisationer, kommittén för social trygghet och företrädare för medlemsstaterna,

7. uppmanar medlemsstaterna att utarbeta verkliga strategier, som även skall omfatta utbyte av bästa metoder, i syfte att söka uppnå lika tillträde för alla till de grundläggande rättigheterna, såsom utbildning, bostad, hälsovård, samt kultur och ett varaktigt arbete, inom ramen för deras nationella planer för social integration, och att i detta sammanhang prioritera de mest utsatta befolkningsgrupperna,

8. uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna, fackföreningarna och de organisationer som kämpar mot fattigdomen utarbeta en rapport om de ekonomiska, sociala och mänskliga kostnaderna för fattigdom och social utslagning,

9. anser att den nya informations- och kommunikationstekniken kan bidra till att minska den sociala utslagningen; anser det dock absolut nödvändigt att främja tillträde för alla till informationssamhället,

10. erinrar om att Europeiska rådet i Nice godkände de mål för kampen mot fattigdom och

social utslagning som antagits av rådet och att medlemsstaterna i juni 2001 lade fram sina nationella handlingsplaner för en period på två år; uppmanar därför rådet att - i enlighet med det mandat rådet fick vid Europeiska rådets möte i Stockholm – förbättra uppföljningen av de åtgärder som vidtagits inom detta område genom att före utgången av året sluta ett gemensamt avtal om indikatorer för kampen mot social utslagning,

11. kräver att man på platsen framför Europaparlamentet i Bryssel lägger ned en minnesplatta till ära för fattigdomens offer, i likhet med de minnesplattor som lagts ned framför Trocadero i Paris, Europarådet i Strasbourg, Riksdagen i Berlin, och Latranbasilikan i Rom och FN-byggnaden i New York,

12. uppmanar EU-institutionerna att klart och tydligt ge uttryck för sitt stöd till ett nära partnerskap med de organisationer som verkar för att bekämpa fattigdom och social utslagning,

13. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, FN:s generalsekreterare, de sociala frivilligorganisationerna, det Europeiska nätverket för bekämpning av fattigdom (EAPN), samt till IAO:s, UNLDC:s, AVS:s, Unicef:s, Unctad:s och WFP:s sekretariat.